

skupen pastirski list, v katerem bodo vernike podučili, kako se jim je vesti glede na civilni zakon.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. sestavljajo pismo nuncijem ali svojim poslanikom. V njem bodo protestovali zoper slavljenje 25letnice, ki se bode letos praznovala, da so bili Pijemontezi papežu vzeli Rim.

Francosko. Nedaleč od Marseilla je bila te dni krvava praska med francoskimi in italijanskimi delavci. Francozi so napadli Italijane in jih 8 ubili, 10 pa težko ranili. Vsled tega nevolja na Italijanskem.

Angleško. Salisburyjevo ministerstvo šteje 19 članov in je nove volitve v zbornico že razpisalo. Volitve se začnejo prihodnjo soboto. — Slavni Gladstone, ki se je 60 let boril za pravičnost, je te dni dal slovo politiki.

Nemško. Posvetovanja nemških škofov se pričnejo dne 20. avgusta v Fuldi. — Pred tednom je v pruski zbornici zahteval neki katoliški poslanec, naj se odpravi Falkov ukaz, vsled katerega država v soli nadzoruje veronauk. Toda učni minister v to ni privolil.

Rusko. Minister vnanjih zadev, grof Lobanov, je vsprejel vodjo bolgarske deputacije, metropolita Klementa. Tudi car boja vsprejme bolgarsko odposlanstvo, in se napravi sprava med Rusi in Bolgari; toda Rusi med drugim zahtevajo, da se naj bolgarski prestolonaslednik odgoji v pravoslavni veri.

Srbsko. Ker Krističevo ministerstvo ni moglo upati, da skupščina sprejme postavbo o posojilu, je Kristič z vsemi ministri odstopil. Oni dan je kralj Aleksander imenoval nove ministre, ki so sami naprednjaki. Novi ministerski predsednik je Stojan Novaković.

Turško. Po Macedoniji se sicer tu in tam vre, vendar do posebnega boja ne pride. Oni dan je turška policija zaprla v Uskübu več udov macedonsko-bolgarskega društva, med njimi tudi ondotnega bolgarskega škofa, češ, da podpirajo ustaše.

Azija. Kitajci so vzeli v Evropi, zlasti na Francoskem in Ruskem na posodo 400 milijonov v zlatu. Pogodba pravi, ko bi Kitajska ne zadostila svojim dolžnostim glede na vračilo, je mora prevzeti Ruska.

Za poduk in kratek čas.

Sanje.

(Spisal Janko Iskrač.)

Zakonskima Mihi in Jeri je slo — hvala Bogu — vse po redi. Bog jima je dal, če tudi ne po veliki obilnosti, vendar toliko, da nista stradala vsakdanjega kruha. Polje je dobro rodilo, živina je bila zdrava v hlevu, in v shrambi na podstrešju je bilo toliko žita, da se ni bilo bati ravno hudega pomanjkanja, ako bi tudi prišlo sedem slabih egiptovskih let. Vrh tega je blagoslovil Bog tudi njun zarod, da njima ni bilo treba skrbeti, kdo bode podedoval to, kar imata.

Vendar nekaj se jima ni hotelo uresničiti, kar sta si dolgo že želela. Bila sta namreč izmed tistih ljudi, ki mislijo, da jih prej ali slej čaka velika sreča, da bodo nenadoma kar čez noč obogateli. Naša zakonska sta se nadjala, da bosta ali v loteriji trno zadela, ali izkopala kak zaklad, ali pa podedovala kje kako precejšno dedščino.

Tedaj namreč, ko se je Miha ženil in jemal Jero, nesel je dvoje debelih piščancev stari konjederki, da bi mu izsrečkala, kaj ga vse čaka v zakonskem življenju. Konjederka je iz kvart izvedela tole troje za Miheta:

prvič veliko otrok, drugič veliko dedščino in tretjič veliko bogastvo.

Miha in Jera, ki sta bila silno praznoverna, in se je že prvo prerokovanje do pičice izpolnilo, drugo in tretje pa še trohice ne, stavila sta pridno v loterijo, prebrala že vse sanjske bukve, pa se ni hotela na nobeno stran pokazati kaka posebna sreča. Ker se tudi od sorodnikov nista nadjala kake dedščine, ugibala sta šestokrat, od kod bode prišlo prisojeno bogastvo.

Neki večer pride star sključen berač trkat na duri in prosi v imenu božjem prenočišča. Mihetova hiša je stala namreč precej na samotnem, zatorej, nista rada prenočevala ljudj, posebno take vrste ne, kakor so berači. Žena, ki je prišla odpirat, začne berača koj odpravljati, češ: »Pojdite le v imenu božjem, tukaj nimamo prostora, imamo veliko otrok. Saj še lahko pridete do bližnje vasi; noč je jasna in mesec sveti«. Da bi ga prej odpravila, stopi v čumnato, poišče skorjo starega suhega kruha, in ga nese beraču. Jera namreč ni bila posebno radodarna, posebno berači niso pri njej ničesar dobili.

Starček, kateremu se je na upadlem obrazu in teškem sopenju videlo, da ne bode več dolgo nadlegoval ljudij, začne mlo prositi, naj le tukaj ostane, da je strašno utrujen in ga noge več ne nesejo, ter da si nicoj ne upa priti do drugega bivališča. Med tem stopi tudi Miha, ki je bil malo bolj usmiljen, iz hiše in ko berač ne jenja prositi, mu dovoli da stopi v izbo. Starček se vsede k peči in si greje otrple ude. Ali tukaj mu ni bilo dolgo obstanka. Jera namreč zapazi, da ima berač precej sitnih živalic. Zdaj je moral berač precej pobrati svojo prtljago, in Miha mu pokaže pot v stelnico, kjer si v suhem listju napravi posteljo.

Resnica je, da kar človek čez dan vidi, o tem se mu šestokrat tudi ponoči sanja. Tako se je tudi Mihetu celo noč sanjalo o drobnih živalicah, ki so od berača lazile. Ko se v jutro zbudi, precej vstane in gre gledat v sanjske bukve. Tam najde, do so take sanje najbolj gotovo znamenje na denar. Zdaj se tudi žena vzbudi in pripoveduje, da se ji je vso noč sanjalo od suhega kruha. Miha pogleda v sanjske bukve, in najde, da kruh pomeni — smrt. Da takošne sanje res to pomenijo, to sta bilo oba uverjena; kajti to ve tudi vsaka ženica v vasi. Ugibala sta le, kedo bi neki umrl, in odkodi bi prišli — denarji. V bližini ni nihče bolan, — tudi od sorodnikov ne.

(Konec prih.)

Smešnica. Gospod dekan vprašajo pri izkušnji učence, zakaj da v peklu tako strašno gori. Dolgo se ne oglasi nobeden, slednjič pa reče Ongavov Janže: »Zato, ker naš atej doma pravijo, da nam hudiči drva krađejo!«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškoč) bodo prihodnji torek dopoldne, t. j. 16. julija, križa za zvonika nove frančiškanske cerkve v Mariboru slovesno blagoslovili. Vse častivce Marijine in dobrotnike tega bogoljubnega dela prijazno vabimo k tej redki svečanosti!

(Prevzvišeni vladika Strossmayer) so se dne 9. julija z zagorskim vlakom iz Zagreba odpeljali v Krapino in od tod z vozom v Rogatec in na Slatino.

(Na Dunaj so se vozili,) pa dolgi nos dobili. Kdo? Celjski mestni očetje so se dne 9. julija peljali na Dunaj, da bi na galeriji poslanske zbornice poslušali, kako se bode rešilo celjsko vprašanje. Ko je govoril konservativni štajarski poslanec Kaltenecker za sloven-